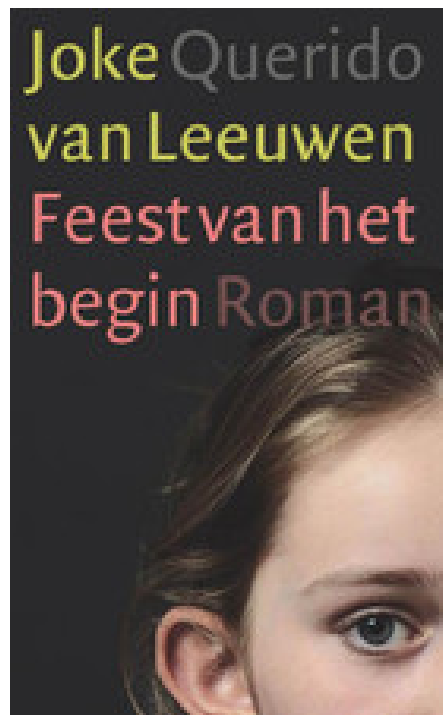

Feest van het begin

Joke van Leeuwen

Download now

Read Online ➔

Feest van het begin

Joke van Leeuwen

Feest van het begin Joke van Leeuwen

Ruim twee eeuwen geleden, een hoofdstad in opstand. De jonge Catho, opgegroeid in een vondelingentehuis, merkt nauwelijks iets van de revolutie die gaande is, tot nieuwkomer zuster Berthe haar in het geheim leert lezen en schrijven, en de enige is die om haar geeft. Maar de twee verliezen elkaar uit het oog, ervan overtuigd door de ander te zijn verraden. Intussen begint pianofortebouwer Tobias een bijzondere vriendschap met iemand die hem een zeer controversieel verzoek doet.

De nieuwe tijd eist geluk - maar hoe bereik je het geluk? Zet je een streep onder het verleden en begin je opnieuw?

Feest van het begin Details

Date : Published August 28th 2012 by Athenaeum (first published 2012)

ISBN : 9789021442013

Author : Joke van Leeuwen

Format : Paperback 246 pages

Genre : Fiction, Historical, Historical Fiction, Literature

 [Download Feest van het begin ...pdf](#)

 [Read Online Feest van het begin ...pdf](#)

Download and Read Free Online Feest van het begin Joke van Leeuwen

From Reader Review Feest van het begin for online ebook

Leentje says

3,5 Ik ben dol op Joke. Haar taal is fenomenaal. Haar prettig gestoorde gedachtenkronkels zo kwetsbaar neergeschreven met altijd die humor en die menselijke filosofie. Maar het verhaal was me te verbrokken, te donker, te rauw en doelloos. En dat is niet zo mijn ding. Ik ben altijd een beetje leeggezogen aan het einde van zo'n soort boek.

Thibaut Laga says

Beginnt heel veelbelovend, met heerlijke poetische beschrijvingen. Wat ook redelijk speciaal is, is dat het boek over tempoversnellingen lijkt beschikken. Door gebruik te maken van ellenlange zinnen, maar constant onderbroken door komma's lijkt de schrijfster met het tempo te spelen. Maar die sterke lijn wordt jammergenoeg niet helemaal niet doorgetrokken tot het einde. Is uiteindelijk een dun boekje en op 2 dagen uitgelezen, dus zou het wel kunnen aanraden. Maar om hiervoor de Ako literatuur prijs te geven?

Riet says

Het is mij niet duidelijk waarom dit boek de AKO literatuurprijs heeft gekregen. Het is inderdaad mooi geschreven, maar de verschillende verhaallijnen hangen als los zand aan elkaar en je zou verwachten, dat ze aan het eind enigszins bij elkaar komen, maar neen. Het eind lost niets op, alles blijft zo'n beetje hangen. Ik heb betere boeken over de Franse revolutie gelezen. Je leest het wel in een paar uur uit.

An says

Het boek staat vol mooie zinnen - de vrijheid die uitbreekt, mannen die met een ruggengraat van wol tegen de gevel hangen - en hier en daar zie je die lekkere Joke van Leeuwen-humor. Maar ik mis wezenlijk contact tussen de personages, tussen de verschillende verhaallijnen, en uiteindelijk ook tussen mij en het verhaal. Dit is geen *Iep* of *Bobbel*. (Maar als ik een dag later het dubbelinstrument in het Plantin-Moretus Museum zie, moet ik aan Tobias denken.)

Tine says

Ik lees al graag eens een historische roman. Dit boek is dan ook nog een prijswinnaar - het won de AKO Literatuurprijs in 2013 - en ik was dan ook benieuwd. Nu het uit is, heb ik gemengde gevoelens.

Een historische roman? Bwa, niet echt. "Een" hoofdstad, ergens te velde, waar opstand uitbreekt tegen ik-zou-niet-weten-wat eigenlijk. Heel onbestemd allemaal.

Maar ik vond wel een paar personages die me wel bevielen, en vergat vaak de wereld rond me tijdens het

lezen, en dat is altijd een goed teken.

Een echte aanrader is het niet, maar ook geen afknapper. Een drie, dus.

Jan says

Leve de Rainbowreeks. Zo kom je romans tegen waar je indertijd niet aan toe gekomen bent. Deze is beslist de moeite waard (en heeft niet voor niets de AKO literatuurprijs in 2013 gekregen)

Dit is een historische roman, gesitueerd vlak voor en aan het begin van de Franse revolutie in Parijs, hoewel land, stad en namen niet genoemd worden. De hoofdpersonen, een vondelinge, een adellijke non, een pianofortebouwer en de officiële scherprechter van Parijs worden geëld door de omstandigheden, komen allemaal voor morele keuzes te staan en proberen op hun manier (toch) opnieuw te beginnen, vooruit te kijken en het leven met zijn wisselende omstandigheden te accepteren. Het taalgebruik van Joke van Leeuwen is (open deur!) heel knap en in deze roman ook heel beeldend. Je ruikt, voelt en hoort bijna wat er zich zo rond 1789 in Parijs afspeelde.

Nike Wellens says

Als grote “Joke van Leeuwen-de -dichteres-fan” ben ik echt zwaar teleurgesteld ...

Marc says

Dit was een zeer vreemde leeservaring: je waant je eerst in een dystopische roman, tot al vlug blijkt dat Van Leeuwen haar verhaallijnen gesitueerd heeft in de beginperiode van de Franse Revolutie. Cruciale momenten uit die revolutieperiode passeren de revue, maar ze vormen maar de achtergrond. Het is Van Leeuwen te doen om een 6-tal hoofdfiguren, die elkaar kruisen en mee de gevolgen van de revolutie ondergaan.

Toch heeft deze roman niks romantisch-heroïsch, integendeel, het lijkt er zelfs sterk op dat het de auteur met haar erg onderkoelde, afstandelijk, laconiek-registrerende stijl wil illustreren hoe ‘kleine mensen’ meegesleurd worden in het wereldgebeuren. Er hangt iets triest, iets kil en doods over de lotgevallen van de hoofdfiguren, alsof het slechts handpoppen zijn, maar die toch blijven doorgaan ondanks hun miserabel bestaan. Stilistisch is dit absoluut vakmanschap, met kleine impressionistische toetsen die een hele sfeer oproepen. Maar het verhaal zelf grijpt helemaal niet aan, en ik heb de indruk dat dit bewust zo bedoeld is, zeker als je afgaat op de titel die Van Leeuwen aan dit boek heeft gegeven: het koortsige revolutiegebeuren zit nog maar in zijn beginfase, er is nog hoop, want het is nog niet duidelijk waar het op zal uitlopen, namelijk – zoals wij weten – de Terreur. (2.5 sterren)

Marieke says

Mooi, vooral ook omdat het weliswaar over de Franse Revolutie gaat, maar dat er nergens een concrete verwijzing naar de tijd of de plaats van handeling is. Beeldend taalgebruik. Intrigerende personages, vooral de met veel empathie neergezette beul, Charles. Anderzijds blijven verhaallijnen soms te onafgemaakt. Dat

voelt onbevredigend. En zijn sommige personages erg vlak.

Stéphane Vande Ginste says

Meesterlijk. Prachtig.

Dit is wellicht de mooiste, meest ontroerende roman die ik in jaren las.

Met de Franse revolutie op de achtergrond - de val van de Bastille, de vervolging van adel en clerus, het morrende en opstandige volk - lezen we het verhaal van enkele eenvoudige mensen: Catho, een vondeling die groot gebracht wordt in een nonnenklooster; Berthe, die als burgerlijke vrouw is opgevoed, in het klooster belandt en Catho ontmoet, Gustaphe, een kunstschilder en op de voorgrond Tobias, de pianoforte-(én guillotine)bouwer en Charles, ... de beul. Dat is wel een heel bont gezelschap... Algauw doorkruisen de personages elkaar, soms op heel subtiële wijze. En soms heel vreemd en luguber: zoals Charles, de stadsbeul die 's avonds "na zijn werk" een rood wijntje drinkt en vioolsonates speelt. Charles wil een pianoforte kopen en komt in contact met Tobias, een Duitse instrumentenbouwer. Tobias raakt bevriend met Charles. Als vriendendienst beslist hij, na veel twijfel, om het prototype van de guillotine te bouwen. Akelig: het fragment met de "test" van het toestel: hiervoor wordt een schaap geofferd. Het dier wordt onthoofd in de straat van Tobias: "De kop ligt op de kasseien. Het lijkt of de ogen verbaasd naar de lucht kijken waarin kleine wolken drijven. Als het een mensenhoofd was geweest, zou het misschien nog even hebben gebloosd van ongemakkelijkheid."

Het boek eindigt een beetje met een vraagteken. Catho en Berthe, beide in de de marginaliteit gebracht, zoeken elkaar op.

Van Leeuwen stelt verdoken ook enkele pertinente vragen in deze roman: over de doodstraf, de gruwel ervan. Over de "gelijkheid", het nieuwe principe van de revolutie. Hoe die "gelijkheid" toch weer snel ontaardt in discriminatie en uitsluiting...

De stijl van Van Leeuwen is gewoon prachtig. Ze schrijft in korte zinnen, met net genoeg woorden. Woorden die een hele wereld omvatten. Hier hoor je een dichter vertellen... Ze slaagt er ook in om ons op een subtiële manier te laten "proeven" van deze tijd. Je voelt, ruikt, ziet echt het Parijs van die tijd in deze roman. Echt heel mooi. Bedankt, Joke, voor dit prachtig boek.

Janneke says

Joke van Leeuwen schrijft zo heerlijk, ik geniet altijd zo van haar gedachtengang en de manier waarop haar personages tegen de wereld aankijken. Hoe ze schrijft over de salontafel met kleine leeuwenpootjes die alle vier naar buiten wijzen. Alsof de tafel zeggen wil; als je allemaal een andere kant op wilt, sta je altijd stil. Mooie weergave ook van de verschillende kanten van de revolutie.

Saskia says

Joke van Leeuwen heeft een prachtige stijl, de zinnen zijn beeldend en poëtisch. Dit boek speelt in de tijd van de Franse revolutie in Parijs (al staat dat nergens). Het geeft een fascinerend tijdsbeeld door de ogen van heel verschillende mensen. Jammer is dat in het plot de levens niet aan elkaar raken. Het blijft beschrijvend en mist spanning. Toch heb ik al vaak aan dit boek teruggedacht bijv. bij de geschiedenisles van mijn kinderen.

Nena says

Van Leeuwen heeft een prettige schrijfstijl, je leest makkelijk door en de woordkeuze is fijn. Verder is het verhaal niet al te interessant. Het gaat vooral om het dagelijks leven, zo'n 200 jaar geleden. Het is wel interessant om te weten, en te voelen, hoe zij toen leefden. Maar het plot vind ik niet erg speciaal. Toch raad ik dit boek aan, het is niet al te dik (250 bladzijdes) en Joke van Leeuwen schrijft erg mooi.

Katrien Sterckx says

Mooi hoe de verhalen elkaar steeds kruisen. En wat een pareltjes van zinnen op elke bladzijde.

Anya Boelhouwer says

Ik had hoge verwachtingen van dit boek, was als kind al fan van Joke van Leeuwen. Het boek is goed geschreven, bevat op het eerste gezicht simpele, maar knappe en mooie omschrijvingen. Maar het verhaal viel me wat tegen. Ik ging met een aantal personages steeds meer meeleven, maar het gevoel dat het hun levens ergens samen zouden komen of dat het verhaal een bepaalde kant opging, werd niet ingelost. Toen ik het boek uit had, voelde het voor mij onaf. Bleef dus achter met een beetje een ontevreden/teleurgesteld gevoel. Helaas!
